

Marmoutier Cartulaire blésois, 20

Nosse debebitis si qui eritis posteri nostri maioris scilicet huius habitatores monasterii sancti Martini, quod plaxitium bernerij quod Tetbaldus comes donaverat nobis in exemplis fontis merlandi, hoc domnus abbas Albertus cuidam maiori de monte teal di Hademaro nomine redonaverit, que donatio non absolute facta est, sed ad tempus conceditur, nec quantumlibet sed prefixum morte hominis illius, talis etiam confirmatione pacti ut quicquid edificationis sive suppellectilis ibi tunc inveniretur vel in cistis vel in tonnis seu aliis quibuslibet rebus, simul cum plaxitio nostris deserviret usibus. Accepto hoc predictus Hademarus beneficio domni abbatis homo devenit, seseque nobis iuramento constringens affirmavit se eidem domno abbati qui in presentia erat et successoribus suis prefati loci abbatibus, postremo omni congregationi nostre fidem servaturum, et quantum in se esset prohibendique facultas suppeteret, nullum omnino a quoquam inferri nobis damnum passurum. Tunc domnus abbas adauxit ei feuum suum ut fidelitas quam promittebat succresceret multiplicatione donorum, et VIII denariorum censum, qui de quadam vinea sua ad nos pertinebat in vita tantum sua ei censuit concedendum. Ipse e contra Hademarus dedit sancto Martino duos prati arpennos in insula bernerij sitos, non directa tamen donatione sed usu sibi fructuario dum viveret retento. Pro quibus solvuntur quot annis ad feriam Blesis census VIII^{to} denariorum apud curtem que appellatur Uidua. In hanc conventionem consenserunt uxor eius Adeladis, et filii quorum hec sunt nomina. Galterius, Rodulfus, Milesindis, Deda, Soliscia, Hildeardis. Huic conventioni testes affuerunt, quorum hec sunt nomina.